

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 14CoP/73/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123208504  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123208504.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, toho času umiestnená v Centre pre deti a rodinu C., so sídlom C. D. XX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3, Hlohovec, dieťa matky: E. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F. XXX, toho času bytom G. XXX a otca: H. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom I., J. XXXX/X, v konaní o návrhu navrhovateľiek: 1/ K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX a 2/ L. B., nar. XX.X.XXXX, bytom J. X, I., na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti, za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, so sídlom Vajanského 22, Trnava, o odvolaní matky maloletej a navrhovateľky v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 40P/49/2024-71 zo dňa 8.1.2025 takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 28.3.2025 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1.

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. konanie o uloženie výchovného opatrenia zastavil a výrokom II. zastavil konanie o návrhu K. F. – navrhovateľky v 1. rade. Výrokom III. zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti L. B. – navrhovateľke v 2. rade, ktorej uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia s tým, že má právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok v bežných veciach. Výrokom IV. a V. uložil každému z rodičov povinnosť prispievať na výživu maloletej 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa vopred na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Výrokom VI. styk rodičov s maloletým dieťaťom neupravil. Výrokom VII. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal. Výrokom VIII. zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12P/85/2022-21 zo dňa 21.2.2023 v dotknutých častiach. Vzhľadom k tomu, že vo výroku VIII. tohto rozsudku došlo zo strany súdu prvej inštancie k zrejmej nesprávosti, opravným uznesením súd prvej inštancie opravil výrok tohto rozsudku nasledovne:

Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/55/2022-40 zo dňa 10. januára 2023 v dotknutých častiach.

2.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, § 62 ods. 1, 2, 3 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že každý z navrhovateľov žiadal maloletú A. zveriť

do svojej náhradnej osobnej starostlivosti. Konštatoval, že po predbežnom právnom posúdení veci vzala navrhovateľka v 1. rade svoj návrh späť a prítomní účastníci súhlasili so zastavením konania v tejto časti. V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že stará matka maloletej nemá vytvorené vhodné bytové podmienky na výkon náhradnej osobnej starostlivosti, pričom sama ako matka v minulosti nezvládala výchovu vlastného dieťaťa, vtedy maloletej E., ktorá je matkou maloletej A.. Vzhľadom k tomu, že matka maloletej A. žije v spoločnej domácnosti so starou matkou maloletej, tak sa na ňu vzťahovala prekážka výkonu osobnej starostlivosti z dôvodu nevhodných bytových pomerov. Tieto nevhodné bytové pomery potvrdila tak navrhovateľka v 1. rade ako aj matka maloletej (ako už bolo vyššie uvedené žijú v spoločnej domácnosti) s tým, že potrebujú ešte asi dva mesiace na dokončenie rekonštrukcie domácnosti. Ďalej bolo zistené zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 13.12.2024, že tento prešetril dňa 22.11.2024 pomery v domácnosti matky maloletej a zistil, že jej stav je horší ako bol v minulosti, čo znamená, že v súčasnosti nie sú vytvorené vhodné podmienky pre maloletú. Zo správy tiež vyplýva, že domácnosť je priechodná len „uličkami“, všade naokolo sú naukladané veci do výšky človeka. Domácnosť je zanedbaná, v rodinnom dome je ešte menší priestor na bývanie ako v minulosti. Okrem toho je matka maloletej vylúčená z výkonu výlučnej osobnej starostlivosti k vlastnému dieťaťu právne aj fakticky z dôvodu právoplatného odsúdenia za prečin odloženia dieťaťa. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že je v najlepšom záujme maloletej, aby bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tety L. B., ktorá je sestrou otca a býva v I.. Uviedol, že táto spĺňa osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť k maloletej vykonávať v záujme dieťaťa. K tomuto záveru, že výchovné prostredie navrhovateľky v 2. rade sa javí ako vhodnejšie v porovnaní s prostredím navrhovateľky v 1. rade dospel tiež procesný opatrovník a Okresná prokuratúra Trnava. Súčasne jej uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia a má právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

3.

Pokiaľ ide o určenie výživného maloletej, prvoinštančný súd obom rodičom v nadväznosti na ustanovenie § 45 ods. 8 Zákona o rodine uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 180 eur mesačne každému z rodičov. Bolo zistené, že obaja rodičia nemajú inú vyživovaciu povinnosť, obaja dosahujú príjem z výkonu zamestnania, keď matka pracuje prostredníctvom M. N. O. M. L. F. K. ako operátor výroby s príjmom cca 900 eur mesačne v čistom, keď vyrába strešné okná na autá. Otec maloletej pracuje od 24.05.2024 u zamestnávateľa – A. P. – H. K. s príjmom cca. 1.200 eur mesačne v čistom, pričom určené výživné zodpovedá ich osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom ako aj odôvodneným potrebám maloletej. Rodičia boli poučení o tom, že výživné budú poukazovať na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny odo dňa doručenia rozsudku. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v 2. rade uviedla, že nebude brániť v stretávaní sa starej matky zo strany matky s maloletou a taktiež aj samotnej matke, nebol upravený styk rodičov s maloletou. To isté platí aj vo vzťahu k otcovi maloletej, nakoľko maloletá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti osobe, ktorá je v súrodeneckom vzťahu s otcom maloletej. Okrem toho žijú pri sebe, súrodenecký vzťah majú primeraný, neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo potrebné upraviť styk otca s maloletou. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhrada nebola priznaná.

4.

Vzhľadom k tomu, že vo výroku VIII. predmetného rozsudku došlo k zrejmej nesprávosti z hľadiska uvedenia rozsudku, ktorý mal byť zmenený, tak súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. 40P/49/2024-85 zo dňa 28.3.2025 správne uviedol a označil rozsudok, ktorý mal byť zmenený a to výrok: „Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/55/2022-40 zo dňa 10.01.2023 v dotknutých častiach.“

5.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka v 1. rade – stará matka maloletej, ktorá vyslovila nesúhlas s rozsudkom súdu prvej inštancie. Poukázala na to, že maloletá bola zverená do starostlivosti jej tety – navrhovateľky v 2. rade, ktorá má vo svojej starostlivosti ešte ďalšie dieťa. Ďalej uviedla, že pokračuje v rekonštrukcii svojej domácnosti, aby maloletú A. mohli mať vo svojej starostlivosti. Poukázala na to, že jej dcéra urobila životnú chybu, v dôsledku ktorej však nemusí trpieť jej vnučka. Žiadala, aby bol vydaný nový rozsudok v znení, že maloletá bude zverená do jej starostlivosti. Je presvedčená o tom, že jej dcéra bude opäť fantastickou matkou ako na začiatku.

6.

Proti rozsudku podala odvolanie aj matka maloletej, ktorá uviedla, že nevidí dôvod na podávanie odvolania vo veci náhradnej osobnej starostlivosti maloletej a to s poukazom na to, že ani súd a ani sociálna pracovníčka svoj postoj/názor nezmenila. Poukázala na to, že navrhovateľka v 2. rade nebude zvládať výchovu svojho maloletého bábätka spoločne so svojou staršou dcérou ako aj maloletej A.. Tvrdila, že následne bude maloletá umiestnená do detského domova. Súčasne priznala, že si je vedomá svojej chyby, za ktorú ale nemusí trpieť jej dcéra. Žiadala, aby maloletá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke K. F.. V závere svojho odvolania uviedla, že ako rozhodne súd, bude musieť toto rozhodnutie akceptovať.

K odvolaniam starej matky ako aj matky maloletej sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorým bola maloletá A. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke v 2. rade.

7.

K odvolaniam sa vyjadrila aj Okresná prokuratúra v Trnave, ktorá poukázala na to, že zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľke v 2. rade je v jej najlepšom záujme. Uviedla, že matka je fakticky vylúčená z osobnej starostlivosti k vlastnému dieťaťu v dôsledku právoplatného odsúdenia za prečin odloženia dieťaťa. Pokiaľ ide o starú matku maloletej, tak táto nemá vytvorené vhodné bytové podmienky na zverenie maloletej do jej starostlivosti. Poukázala na ustanovenia Zákona o rodine, ktoré sa aplikujú na predmetnú vec. Zdôraznila, že náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má vždy prednosť pred ústavnou starostlivosťou a pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Mala za to, že súd prvej inštancie rozhodol zákonne, pričom svoje úvahy riadne odôvodnil. Za tohto stavu sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol v súlade s návrhom prokurátora, aby maloletá bola zverená do náhradnej starostlivosti navrhovateľke v 2. rade. Odvolanie matky ako aj starej matky maloletej považuje za nedôvodné (nezohľadňujúce najlepší záujem maloletej), pretože matka nie je schopná ani s opravdivým záujmom ochotná sa starať o maloletú a pokiaľ ide o starú matku, tak táto rovnako nespĺňa nato zákonné predpoklady, pretože nemá vytvorené a zabezpečené bytové podmienky pre zdravý vývoj maloletej. Žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

8.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) a § 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku, (ďalej len CMP) po zistení, že odvolania podali včas oprávnené osoby (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolania tak matky maloletej, ako aj starej matky maloletej nie sú dôvodné.

9.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým na základe rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 40P/49/2024-71 zo dňa 8.1.2025 v spojení s opravným uznesením č. k. 40P/49/2024-85 zo dňa 28.3.2025 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11P/55/2022-40 zo dňa 10.1.2023 v dotknutých častiach, pričom maloletú A. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky v 2. rade, ktorej uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia s právom ju zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Zo strany matky maloletej ako aj starej matky maloletej boli voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie podané odvolania, v ktorých bola v podstate namietaná skutočnosť, že maloletá bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky v 2. rade.

10.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že maloletá A. bola na základe neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. OPPOm/4/2023-4 zo dňa 31.10.2023, podaného z podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec dočasne zverená do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do Centra pre deti a rodiny C., nakoľko bolo zistené, že domáce prostredie pre maloletú A. bolo rizikové. Bolo zistené, že matka maloletú opustila počas večerných hodín, v domácnosti ju nechala celú noc samu a v tme. Domov sa vrátila až v skorých ranných hodinách a tieto situácie sa opakovali aj v minulosti, keď maloletá bola v domácnosti bez prítomnosti dospeléj osoby a často bolo počuť plač maloletej. Bolo zistené, že starostlivosť matky sa javí ako nedostatočná a existovalo tu riziko ohrozenia života a zdravia maloletej. Pokiaľ ide o otca maloletej, tak tento nejavil záujem o maloletú od januára 2023 (toto tvrdila matka maloletej), a táto nemá vytvorený žiadny vzťah ani citovú väzbu s otcom. Od januára 2023 je manželstvo rodičov maloletej rozvedené.

11.

V zmysle Čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

12.

V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13.

Podľa Čl.5 Základných zásad Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14.

Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolacích námietok, ostatných vyjadrení účastníkov konania ako i celého obsahu spisu sa odvolací súd plne stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, ktorý vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá zistený skutkový stav a zdieľa zároveň i právne závery prvoinštančného súdu, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

16.

Súd prvej inštancie sa už v odôvodnení preskúmaného rozsudku vysporiadal s námietkami vznesenými zo strany odvolateľov, ktoré boli v podstate zhodné tak v rámci prvoinštančného konania ako aj odvolacieho konania. Znamená to, že odvolatelia neuviedli žiadne nové skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia. Uvádzali argumentáciu, ktorá nebola relevantná, pretože len dôvody založené na tom, že navrhovateľka v 2. rade nebude zvládať výchovu maloletej (vzhľadom k tomu, že sa stará o ďalšie 2 deti) nemožno považovať za relevantné. Odvolací súd konštatuje, že za súčasnej situácie je v najlepšom záujme maloletej, aby táto bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti svojej tety L. B. – navrhovateľky v 2. rade. Táto je sestrou otca maloletej, spĺňa osobné predpoklady (zdravotné, osobnostné a morálne) a spôsobom svojho života dáva záruky, že náhradnú osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletej. S touto situáciou sa stotožnil tak procesný opatrovník ako aj Okresná prokuratúra Trnava, ktorí dospeli k záveru, že výchovné prostredie navrhovateľky v 2. rade sa javí ako vhodnejšie v porovnaní s prostredím navrhovateľky v 1. rade.

17.

Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam odvolací súd vyhodnotil odvolania tak matky ako aj starej matky maloletej ako neopodstatnené, keďže v nich neboli uvedené žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by odvolatelia spochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 28.3.2025 v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 2 CSP.

18.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

19.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).